

ŽUPNE OBAVIJESTI

PON. – 7.30 + Vitković Antun i Terezija god. ob. Vitković i Videc Pavao

UTORAK - sv. Bernard – 7.30 + na čast Gospi brze pomoći

SRIJEDA - sv. Hilarije – 7.30 + Jelušić Ivan

ČETVRTAK – 7.30 + Mišak Marija god. Franjo i Vugrinec Josip

PETAK - sv. Pavao Pustinjak – 7.30 + na nakanu

SUBOTA - sv. Marcel – 17.00 - skupna sv. misa!

NEDJELJA - 2. NEDJELJA KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Višnjic Petar god. Ivan i Šelek Mirko

11.00+ Domiter Ivica i ob. Marković

ŽUPNE AKTIVNOSTI:

Župni vjeronauk: petak u 14.30 prvopričesnici; 15.30 firmanici;

Ministranti - susret u subotu u 17.00;

Dječji zbor - u nedjelju u 10.00.

...sv. Hilarije...

Prema sv. Jeronimu, rođen je u gradu Poietersu u Akvitaniji u drugom desetljeću 4. stoljeća. Potekao je iz plemićke obitelji, tako da je dobio klasično obrazovanje i u mladosti se posvetio proučavanju filozofije. Po predaji, čitanje Novog zavjeta, posebno Evanđelja po Ivanu, potaklo ga je, da se krsti i primi kršćanstvo.

Godine 350., izabran je za biskupa u rodnom gradu, iako je do tada u braku. U sporu oko Arijevog učenja, odlučno je stao na stranu Atanazija Aleksandrijskoga, i aktivno se suprotstavio Arijevoj herezi. Zbog toga ga car Konstancije II. protjerao u Malu Aziju.

U razdoblju od 356. do 359., Hilarijev najznačajniji bogoslovski rad je rasprava "O Trojstvu", posvećena dokazu o božanstvu Sina, zatim esej "O savjetima". Godine 360., Hilarije je zatražio od cara Konstanca dozvolu sudjelovati u novom Carigradskom saboru, ali mu je odbio. Ipak, 361. godine Hilariju je dozvoljeno da se vrati u Galiju, gdje je nastavio svoju borbu protiv Arijeve i drugih hereza. Sveti Hilarije je umro **13. siječnja** 367. godine.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
siječanj, 2016. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Godina VIII.

Broj 7 (372)

10. siječnja 2016.

KRŠTENJE GOSPODINOVO

Psalam 104

*Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina;
on je silno velik!*

Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina!
Gospodine, Bože moj, silno si velik!

Odjeven veličanstvom i ljepotom,
svjetlošću ogrnut kao plaštem!

Nebo si razapeo kao šator,
na vodama sagrađio dvorove svoje.

Kako su brojna tvoja djela, Gospodine!

Sve si to mudro učinio:

puna je zemlja stvorenja tvojih.

Eno mora, velika i široka,
u njemu vrve gmazovi bez broja,
životinje male i velike.

I sva ova bića željno čekaju
da ih nahraniš na vrijeme.

Daješ li im, tada sabiru:
otvaraš li ruku, nasite se dobrima.

Sakriješ li lice svoje, od straha umiru;
ako dah im oduzmeš, ugibaju
i opet se u prah vraćaju.

Pošalješ li dah svoj, opet nastaju
i tako obnavljaš lice zemlje.

*Evanđelje
po Luki
Lk 3,15–16.21–22*

Pošto se Isus krstio,
dok se molio,
rastvori se nebo.

KADA NE ŽELIŠ VIDJETI PORUKU KOJU TI ŠALJE BOG

Pripovijeda mi jedna mlađa osoba kako je, vozeći se automobilom kroz grad, zastala pred pješačkim prijelazom da propusti dvoje starčeka.

Dvoje starčeka – tako je rekla. Istina, s obzirom na njezinu dob, lako je moguće da se ta odrednica odnosi na prošireniji krug ljudi, na mnoge od nas.

Pripovijeda mi da su se oni, vidjevši da je zastala, uhvatili za ruke i tako – s rukom u ruci – pošli preko pješačkog prijelaza. Ali umjesto da se požure, išli su polako – s noge na nogu. Ni to im nije bilo dovoljno; nasred pješačkog prijelaza zastali su i poljubili se.

Za moju pripovjedačicu to je bilo odviše.

– Tlak mi je skočio na dvjesto! – rekla mi je.

– Nisam znala što bih učinila. I zašto sam uopće zastala pred pješačkim prijelazom?! Zatrubila sam im, a oni su nastavili s noge na nogu kao da se to njih ne tiče.

Pogledao sam ju i rekao:

– Ne razumijem te. Bog ti pošalje jedan krasan par da ti prenesu njegovu poruku, a ti mu trubiš?!

Budući da ni ona mene nije razumjela, rekao sam joj:

– Bog ti je želio reći da malo usporiš. I odmah ti je pokazao kako će ti život izgledati, budeš li usporila... Pokazao ti je kakav ti život želi...

U utrci sa svojim obvezama, utrci koju sami sebi namećemo, tako često projurimo mimo svog života. Kad na kraju dana osjetimo potrebu pobrojati nekome gdje smo sve bili, što smo sve od jutra učinili, dogodi nam se da moramo zaključiti da toga dana zapravo nismo ni živjeli: da smo samo odrađivali nešto što nazivamo svojim životom.

Zaključimo da to i nije bio naš dan. Da ga nismo dospjeli na dobar način podijeliti sa svojim. Zaključimo da takav dan ne bismo poželjeli nekome koga volimo.

Uistinu, dan u kojemu nismo imali vremena za ljude i Boga, i nije bio dan. Dan u kojemu se nismo potrudili čuti, u kojemu smo prečuli one s kojima živimo, one koje volimo, u kojemu im nismo dopustili da dođu do riječi, prevaren je dan.

Dan kroz koji nismo išli u Božjoj prisutnosti prosuli smo poput pijeska u vjetar. Dužni smo i sebi samima i svima kojima je mjesto u našem srcu, dužni smo životu, naći vremena za srce svoga života. Za ljubav. Ne ispunimo li taj dug, sreća koja nam je nadohvat ruke, nadohvat duše, ostat će nam nedostupna. I oskudijevat ćemo.

I toliki, toliki će zbog toga oskudijevati.

Stjepan Lice

preuzeto s bitno.net

SKUPNE SVETE MISE

Subota (16.1.):

+ Skupnjak Stjepan god. Ivan i Gabrijel, + Višnjić Vjekoslav god.
+ Grozdek Kristina god. Ivan, Božidar i Katica, + Magić Antun
+ Skupnjak Ana i Nikola god. Šaronja Franjo i Albert
+ ob. Grge i Franje Pozder, + Majcen Gabrijel i Hojsak Danijel
+ Mikulić Ivan god. i Katarina, + Roško Petar, ob. Cafuk i ob. Jambrošić
+ Mikulić Branimir, Žganjer Ivka i ob., + ob. Bakšaj i Živko
+ Skupnjak Filip i Antonija, + Čusek Stjepan i Jerešić Većeslav
+ Govedić Nikola i Panić Petar, + Tuđan Miljenko god.
+ Skupnjak Pavao + na čast Duhu Svetom
+ na čast sv. Antunu, + na čast M. Božjog

RAZGOVOR ZA POSAO...

Jedan je mladić tražio posao telegrafista. Pronašao je oglas u novinama i otišao na navedenu adresu. Ondje je zatekao velik i užurban ured, ispunjen žamorom i bukom, a negdje u pozadini je stalno kucao telegrafist. Na jednom natpisu na zidu pisalo je kako kandidat treba sjesti i čekati da ga pozovu u odjeljak.

Ispred mladića bilo je desetak kandidata. Kako nije imao što izgubiti, sjeo je s ostalima i čekao. Nakon nekoliko minuta, mladić je ustao i otišao u odjeljak. Ostali kandidati su se uskomešali i počeli mrmljati. Uskoro se pojavio na vratima šef telegrafске službe i rekao: „Gospodo, možete ići. Mjesto je popunjeno.“

Jedan od kandidata gundajući je rekao: „Ovaj kojega ste primili došao je posljednji. Nismo ni dobili priliku razgovarati s vama. To nije pošteno!“

Poslodavac mu odgovori: „Žalim, gospodo, no telegraf sve vrijeme Morseovom abecedom kucka poruku: 'Ako razumijete ovu poruku odmah uđite. Posao je vaš.' Izgleda da nitko od vas nije čuo ili nije razumio poruku. On ju je čuo i shvatio. Posao je njegov.“

Sakramenti su ti koji nam olakšavaju komunikaciju s Gospodinom i približavaju nas Njemu. Oni su nam darovani kako bismo u užurbanosti i napastima ovoga svijeta prepoznali glas našeg Nebeskog Oca koji nas usmjerava na pravi put.

Zato ih nemojmo shvaćati olako jer je svaki tih sakramenata korak bliže cilju našeg zemaljskog hoda – Kraljevstvu Nebeskom.